

Klacht

Herman van Veen

Waarheen toch is verdwenen
Jaar na jaar na jaar
Droomde ik dat ik leefde
Is er niets van waar

Waar ik in geloofde
Was dat alles echt
Ik heb zo lang geslapen
Dat het me niets meer zegt

Nu ik weer ontwaakt ben
Gaat boven mijn verstand
Wat vroeger zo vertrouwd was
Als mijn eigen hand

Ik ben in deze streken
Geboren en getogen
't Is me vreemd geworden
Alsof het was gelogen

De vriendjes waar 'k mee speelde
Zijn traag en oud
De bossen zijn verdwenen
En het veld bebouwd

Door vanouds bekenden
Nauwelijks gegroet
Loop ik me af te vragen
Wat ik hier nog moet

Dagen vol verrukking
Heb ik hier beleefd
Er is niets meer over
Dat er weet van heeft

Niets dat mij kan troosten
Dan dit ene hier:
In dezelfde richting
Stroomt nog de rivier